

РЕШЕНИЕ

№ 926

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **8558** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел „Контрол и правоприлагане“ в Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.) срещу решение № 3662 от 28.07.2023г. по НАХД № 2800/2022г., по описа на СРС, НО, 16 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 275/08.11.2021г., издадено от началник на отдел „Контрол и правоприлагане“ в НТУ към А., с което на Г. Т. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1800 лева за извършено нарушение на чл.179, ал.3а от ЗДвП.

Жалбоподателят счита, че оспорваното съдебно решение е неправилно. Твърди, че изводите на СРС са базирани на неправилна преценка на събраните доказателства. Сочи, че нарушението е надлежно установено, като е използван точно регламентираният в специалния закон доказателствен способ, а именно - съставяне на доклад от поддържаната от А. Електронната система за събиране на пътни такси (ЕССПТ). Твърди, че не са представени доказателства, които да оборят презумптивната доказателствена стойност на тези доклади. Излага доводи, че правилното деклариране на характеристиките на ППС е условие за заплащане на дължимата такса, като обратното (неправилното деклариране) води до неизпълнение

на задължението по чл.139, ал.7 от ЗДвП. Частичното плащане на дължимата такса законът приравнява на пълно неизпълнение на задължението, като санкцията и в двата случая (при пълно неплащане и при частично плащане на дължимата такса) е еднаква. Иска се съда да отмени атакуваното решение като неправилно и незаконосъобразно и да потвърди наказателното постановление.

Ответникът по жалбата - Г. Т. Н. чрез процесуалния си представител счита касационната жалба за неоснователна. Моли съда да остави в сила въззивното решение. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна Софийски районен съд е установил, че на 27.08.2021 г. в 14:08 часа в направление излизане от територията на Р. България, на контролно-пропускателен пункт „К.“, пристигнало пътно превозно средство - влекач марка и модел „М. ТГА 18.440 БДС“ с рег. [рег.номер на МПС] с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона, управлявано от Г. Т. Н.. На място била извършена проверка от контролните органи на Агенция „Митници“, при което било установено, че на 25.08.2021 г. в 11:23 часа ППС с рег. [рег.номер на МПС] е заснето от контролно устройство е идентификатор № 10182 да се движи по път „А-6“, км 50 + 427, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС в информационната система на А. е отразено, че не била заплатена дължимата пътна такса съгласно чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата.

За така извършеното административно нарушение бил генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 ЗДвП с номер на нарушението СА61С043FC6В1836Е053041F160А9661, като към него са приложени статични изображения във вид на снимков материал.

На място водачът Т. заплатил максимална такса по чл. 10б, ал. 5 от ЗП в размер на 167,00 лева, за което му била издадена Квитанция за платени пътни такси в Република България № 42181588 от 27.05.2021 г.

Въз основа на тези констатации на 27.08.2021г. от старши инспектор в отдел „Пътни такси и разрешителен режим“ към ТД на АМ „Югозападна“ на Г. Т. Н. е съставен АУАН №275 за извършено административно нарушение на чл.179, ал.3а от ЗДвП, за това, че на 25.08.2021г. в 11:23:19 часа, по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, е управлявал ППС, за което е дължима, но не е заплатена такса съгласно чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. АУАН е връчен на жалбоподателя лично, като същият е вписал обяснения „Обяснено ми е за плащането и съм запознат“. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на А..

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, като АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица. Изложил е, че съществува противоречие между АУАН и НП относно вписания в обстоятелствената част на двата акта номер на

нарушението, генериран от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП. В акта за установяване на административно нарушение посоченият номер на нарушение СА61С043FC6В1836Е053041F160А9661 съответства на генерирания в доклада доказателствен запис, за разлика то посочения в наказателното постановление номер ВВС993607АЕ95042Е053011F160А8378. Съдът е счел, че е допуснато съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН и издаване на НП, доколкото в тях не е посочена нарушената от разпоредба, каквото е императивното изискване на чл.42, ал.1, т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. В случая и в АУАН, и в НП, като нарушена е посочена разпоредбата на чл.179, ал.3а от ЗДвП, която обаче се явява санкционна такава, доколкото предвижда съответно административно наказание за водачите на пътни превозни средства от категория по чл.10б, ал.3 ЗДвП в случаите, в които не са изпълнили задълженията си по ЗП относно заплащане на пътни такси при изминато разстояние по пътища от платената пътна мрежа. Т. задължение е вменено на водачите на пътни превозни средства с разпоредбата на чл.139, ал.7 от ЗДвП. Изложил е, че в случая безспорно се е установило, че предварително са закупени маршрутни карти, една от които включва преминаване през сегмента. СРС е отчел, че с оглед на това следва да се приеме, че в АУАН и НП не е посочена нарушената разпоредба, съдържаща състава на извършеното административно нарушение, а единствено е отразена санкционната разпоредба на чл.179, ал.3а от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК. Като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл.220 от АПК, Административен съд София–град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон.

Настоящият състав споделя изводите на първоинстанционният съд и преценява като неоснователни касационните доводи.

Съгласно чл.139, ал.5 от ЗДвП „движението на пътни превозни средства по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, се извършва след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси по чл.10, ал.1 от ЗП. По силата на чл.139, ал.7 от ЗДвП „водачът на пътно превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 от ЗП е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице“.

От своя страна чл.10, ал.1, т.2 от ЗП гласи, че за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминато разстояние, като такса за изминато разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл.10б, ал. 3; заплащането на Т. таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминато разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на

пътя или пътният участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък. Съгласно чл.10б, ал.3 ЗП, тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3, 5 тона, извън тези по чл.10а, ал.9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки.

На следващо място, според посочената като основание за издаване на наказателното постановление разпоредба на чл.179, ал.3а ЗДвП, водач, който управлява пътното превозно средство от категорията по чл.10б, ал.3 ЗП по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв.

От доказателствата по делото е видно, че ответникът по настоящето дело се е възползвал от Т. Pass системата, която представлява бордово устройство, което обединява всички държави в Европа с тол таксуване и осигурява бърз достъп до всички пътни такси и Т. услуги, като е заплатил такса и е представил разписки за маршрутна карта за дните 24, 25 и 26.08.2021 г.

Текстът на разпоредбата чл.139, ал.7 от ЗДвП, съпоставен с текста на разпоредбата чл.179, ал.3а от ЗДП, налага извод, че водачът на пътното превозно средство от категорията по чл.10б, ал. 3 от Закона за пътищата, към които спада и управляваното от касатора към инкриминирания период, е задължен да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, съобразно категорията на пътното превозно средство или да изпълни изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа. Следва да се посочи също, че съобразно чл.10б, ал.4 от Закона за пътищата, закупуването на еднократна маршрутна карта дава право на ползвателя на пътя да измине предварително заявено от него разстояние по определен маршрут, като същата важи само за пътното превозно средство, чийто регистрационен номер е бил надлежно деклариран. В аналогичен смисъл е и нормата на чл.8, ал.3 от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминатото разстояние, съобразно която за всяко пътното превозно средство по чл.10б, ал. 3 от Закона за пътищата, което ползва по смисъла на тази наредба път или пътен участък от платената пътна мрежа, се дължи заплащане на съответната тол такса. В чл.16 от Наредбата пък по еднозначен начин е формулирано възможността пътните превозни средства от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата да могат да ползват платената пътна мрежа след предварително заплащане на тол такса за деклариран предварително заявен маршрут, за което се издава съответната маршрутна карта, даваща възможност на превозното средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата да премине еднократно разстояние в обхвата на платената пътна мрежа от начална до крайна точка, с допълнителни, предварително посочени междинни точки. Размерът на дължимата такса пък се заплаща от съответния ползвател на платената пътна мрежа и се определя по тарифата по чл.10, ал.6 от Закона за пътищата

въз основа на заявените от ползвателя начални, междинни и крайни точки на пътуване.

Изложеното до момента ясно индикира конкретното задължение за водача на превозното средство от категорията по чл.10б, ал.3 от Закона за пътищата. Същевременно, от приетите по делото доказателства се установява по безспорен начин, че за управляваното ППС с рег. [рег.номер на МПС] , вид Влекач, марка и модел „М. ТГА 18.440 БЛС“, с обща технически допустима максимална маса - над 12, е била закупена маршрутна карта с № 2108253488325, със заявени начална, междинна и крайна точка.

По изложените съображения, касационният съд счита, че не са налице касационни основания за отмяна на обжалваното съдебно решение.

По разноските. На основание чл.63д, ал.1 ЗАНН следва да се присъдят направените от ответника разноси, за които са представени доказателства за плащането им, видно от представения договор за правна помощ.

Предвид това, Административен съд София - град, X касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3662 от 28.07.2023г. по НАХД № 2800/2022г., по описа на СРС, НО, 16 състав.

ОСЪЖДА НАЦИОНАЛНО Т. УПРАВЛЕНИЕ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Г. Т. Н., ЕГН [ЕГН], сумата от 500.00 /петстотин/ лева разноси.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.